

ΕΤΟΣ Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 204

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυναις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου ἔν τῶς ὁ Ἄρειος Πάγος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1883.

Ἐν τινι πολυσελίδῳ διατριβῇ τῆς «Ὁρας» τῆς 1 Ἰανουαρίου, ἐν ἣ ἀνακεφαλαιοῦνται τὰ μᾶλλον ἀξιομνημόνευτα συμβεβηκότα τοῦ λήξαντος ἔτους, ἐνθεν μὲν ἐξεικονίζονται διὰ μελανῶν χρωμάτων αἱ ἀνθεθιναὶ πράξεις τῆς προκατόχου κυβερνήσεως, ἰδίως δὲ ἡ ἀναίμακτος κατάληψις τῆς ἐριβόλου Θεσσαλίας, δι' ἧς ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη, κατὰ τὴν «Ὁραν» ἠσέβησε πρὸς τὸ πολίτευμα, καὶ ἐζημίωσε καιρίως τὸν ἐλληγισμόν.

Ἐνθεν δὲ ἐν τῇ πολυκλεῖ σελίδι τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ἀναγράφονται γράμμασιν ἀνεξιτήλοις πρῶτον μὲν ἡ ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ἰσοσκελοῦς προϋπολογισμοῦ, (ἐννοεῖται ἐπὶ τοῦ χάρτου,) διὰ φόρων, ὧν τὴν πλημμέλειαν ἀνεγνώρισεν ἐπὶ τέλους καὶ ἡ ἀνακαλέσασα ἢ μεταρρυθμίσασα αὐτοὺς Κυβέρνησις.

Δεύτερον δὲ « ἡ ἀνθρώποις τοῦ στρατοῦ τῆς δημοσίας παιδεύσεως καὶ τῆς διοικήσεως » ἦτοι ἡ ἀνακαινίσις τῆς τε κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας διὰ μαγικῆς ράβδου, ἐν διαστήματι 5 ἢ 6 μηνῶν.

Εἰς τὰ περιόδοξα δὲ ταῦτα ἔργα τῆς κυβερνήσεως κατατάσσεται καὶ ἡ λύσις τοῦ τῶς ἐκκρεμοῦς ζητήματος τῶν ἀμφισθητομένων συνόρων, καὶ τὰ ἀξιομνημόνευτα τρόπαια τὰ ὅποια ἐστῆσαμεν ἐπὶ βράχων δυσπροσίτων καταστάντων ἡδη ὀνομαστῶν καὶ ἱστορικῆν κεκτημένων φήμην.

Ἄλλὰ διὰ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τῶν συνόρων καὶ ἑτερόν τι κατωρθώθη πολλοῦ λόγου ἀξίον, ὅτι κατέστη ἀπὸ τοῦδε δυνατῆ, ὡς ἀξιοῖ ἡ «Ὁρα», « ἡ εὐκταία ἐν τῇ παρουσίᾳ καταστάσει τῆς Ἀνατολῆς διατήρησις τῶν πρὸς τὴν γείτονα

δύναμιν ἀγαθῶν σχέσεων καὶ ἡ σύμπραξις μετ' αὐτῆς ἐν ἀνάγκῃ. »

Χαίρετε λοιπὸν Ἕλληγες· ἰδοὺ νέαι ἐπαγγελίαι κλέους ἔθνικοῦ καὶ δυνάμεις πολιτικῆς προμηνύονται ὑπὸ τοῦ ἐπισημοῦ ὄργανου τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν προσεχεῖ δὲ μέλλοντι, τὰ δύο σύμβολα τῆς βίας καὶ τῆς ἀγάπης, αἱ δύο σημάται τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ἡμισελήνου, ὑπὸ τὴν φαειδρὰν τοῦ Ὀλύμπου πνοῆν, θέλουσι περιπτύσσεσθαι ἀδελφοποιηθεῖσαι, ὃ δὲ μικρὸς Δαβὶδ, ἐν βακτηρίᾳ καὶ ἐν λίθοις, συμμαχῶν μετὰ νεκρῶν, μετὰ δεσποτῶν λέγω ἀδιορθῶτων, θεωροῦντων τὴν ἰσοπολιτείαν ὡς κατάπτωσίν τε πολιτικὴν καὶ ὡς ἀμάρτημα θρησκευτικόν, θέλει ἀντιμετωπίσει τοὺς δύο κραταιοὺς Γολιάθ, τοὺς ἀπειλοῦντας νῦν τὸν ἐλληγισμόν.

Ἐν τῷ δεινῷ δὲ τούτῳ ἀγῶνι, τὰ στίβη τοῦ Ἕλληγος μάχητοῦ δὲν θέλουσι στολιῆσαι τὰ παράσημα χριστιανῶν βασιλέων, ἀλλὰ τὰ ἀδαμαντοκόλλητα ἀριστεία τοῦ θῶμανοῦ κατακτητοῦ. Εὐτυχῶς δμως τοιοῦτο διπλωματικὸν ἐξάμβλωμα, τοιαύτην ἀνθεθινὴν ἐπιχειρήσιν οὐδεμία βουλή ἐλληνική, ὅσῳ εὐκαμπτος καὶ εὐμάλακτος ἐὰν ὑποτεθῆ, δύναται νὰ εὐλογήσῃ· ἀλλὰ καὶ τούτου δοθέντος, ὑπεράνω τῆς εὐαλώτου ταύτης βουλῆς, ὑφίσταται ἑτέρα τις δύναμις ἀφανῆς μὲν καὶ ἀόρατος, ἀλλὰ πανίσχυρος καὶ δυσκαταγώνιστος. Αὕτη δὲ εἶνε ἡ ἔθνικη συνείδησις, ἣτις θέλει συντρίψει ὡς σκεῦος κεραμείως πάντα, ὅστις ἤθελε συλλάβει ἐν τῇ περιφιλαυτίᾳ αὐτοῦ ἐκτρωματικούς συνδυασμούς, ἀπῆδοντας πρὸς τὰς εὐγενεστέρας καὶ προσφιλεστέρας παραδόσεις τῆς ἡμετέρας φυλῆς καὶ ἤθελεν ἀποτολμήσει νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτοὺς εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος.

